

Nr 28

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående reglering av priserna på vissa jordbruksprodukter, m. m., jämte motioner.

I proposition nr 85 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för den 15 mars 1968 föreslagit riksdagen att

dels anta förslag till förordning angående ändring i förordningen den 9 juni 1967 (nr 340) med vissa bestämmelser om prisreglering på jordbrukets område,

dels anta förslag till förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 19 februari 1954 (nr 71) om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp, som tillförts vissa för prisreglering bildade stiftelser m. m.,

dels godkänna de i propositionen angivna grunderna för reglering av priser m. m. på vissa jordbruksprodukter under regleringsåret 1968/69,

dels bemyndiga Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts medgivande, statens jordbruksnämnd, att vidta erforderliga åtgärder för att genomföra prisregleringen under regleringsåret 1968/69,

dels godkänna vad i propositionen föreslagits om användningen av införelavgiftsmedel, som inflyter under regleringsåret 1968/69, och av andra i samband med jordbruksregleringen under regleringsåret inflytande avgiftsmedel,

dels godkänna de förslag som framlagts i propositionen rörande dispositionen av införelavgiftsmedel, som inflyter eller influtit under regleringsåret 1967/68 eller tidigare regleringsår, och av andra i samband med jordbruksregleringen under samma regleringsår influtna eller inflytande avgiftsmedel.

Propositionen har såvitt den avser förordningen om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp, som tillförts vissa för prisreglering bildade stiftelser m. m. hänvisats till bevillningsutskottet och i övrigt till jordbruksutskottet.

Propositionen

I propositionen föreslås, såvitt nu är i fråga, en justering av gränsskyddet för jordbruksprodukter som skall möjliggöra en inkomstförstärkning för jordbruket med 30 milj. kr. regleringsåret 1968/69. Justeringen som skall ske per den 1 juli 1968 har föreslagits av jordbruksnämnden i samförstånd

med jordbrukets förhandlingsdelegation och konsumentdelegationen. Vidare föreslås att Kungl. Maj:t skall få besluta om ytterligare behövliga justeringar av prissättningen per den 1 juli 1968 för regleringsåret 1968/69, om utvecklingen av rensad konsumentprisindex fram till mitten av maj i år ger anledning därtill. I propositionen förordas också mindre justeringar i prissättningen på sockerbetor och socker på grund av ändringar i EEC:s sockerreglering. Ett stödsystem för vallfröodlingen föreslås liksom vissa regleringstekniska omläggningar.

Motionerna

I detta sammanhang har utskottet behandlat följande motioner, nämligen dels de vid riksdagens början väckta motionerna

1) I: 434 av herr *Olsson, Johan*, och II: 535 av herrar *Eriksson* i Bäckmora och *Westberg* vari hemställda att riksdagen måtte besluta slopa slaktdjursavgiften i de fem nordligaste länen från den 1 juli 1968 samt

2) I: 493 av herr *Nilsson, Yngve, m. fl.* och II: 622 av herrar *Nilsson* i Bästekille och *Hedin* vari hemställda, såvitt nu är i fråga, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte föreslå att stöd för den svenska vallfröodlingen måtte tillskapas i syfte att vidmakthålla en ur landets synpunkt tillräckligt stor och kvalitetsmässigt önskvärd vallfröodling,

dels de i anledning av propositionen nr 85 väckta motionerna

1) I: 883 av herr *Eriksson, Karl-Erik, m. fl.* och II: 1139 av herr *Hansson* i Skegrie *m. fl.* vari hemställda att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 85 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsam prövning och förslag angående differentiering av slaktdjursavgifter och fodermedelsavgifter efter produktionstyp i syfte att möjliggöra, att produktion av jordbrukslivsmedel, som sker på enheter utanför det egentliga jordbruket, kan påföras avgifter, som på ett mera rättvisande sätt svarar mot nämnda produktions andel i produktionsöverskott, som åsamkar jordbruket exportförluster, samt

2) I: 884 av herr *Kristiansson, Axel*, och herr *Pettersson, Harald*, samt II: 1140 av herrar *Persson* i Heden och *Jonasson* vari hemställda att buffertzonsystemet för kött och fläsk under 1968/69 utformas enligt samma princip som för närvarande gäller, d. v. s. att införselavgifterna ändras automatiskt vid både den övre och den nedre buffertzongränsen.

Utskottet

I samband med antagandet av riktlinjer för den fortsatta jordbrukspolitiken fattade riksdagen föregående år även beslut rörande prisregleringen för jordbruksprodukter för perioden den 1 september 1967—den 30 juni 1969. Enligt nämnda beslut skulle jordbruket för regleringsåret 1968/69 tillföras

på visst sätt beräknad kompensation för den allmänna kostnadsutvecklingen under regleringsåret 1967/68. Kompensationen beräknades ske genom ändringar av prisgränser och införselavgifter för andra varor än mejeriprodukter och socker, beträffande vilka särskilda regler fastställdes. I fråga om pris-sättningen för sockerbetor och socker skulle för regleringsåret 1968/69 endast vidtas de eventuella justeringar som kunde föranledas av ändringar i EEC:s sockerreglering. Den närmare utformningen av prisregleringen under sistnämnda regleringsår borde prövas av Kungl. Maj:t och riksdagen, sedan jordbruksnämnden framlagt förslag härom. Detta förslag borde för andra produkter än dem som omfattas av sockerregleringen föregås av överläggningar mellan jordbruksnämnden samt jordbrukets förhandlingsdelegation och jordbruksnämndens konsumentdelegation.

I överensstämmelse med riksdagens sålunda fattade beslut framläggs i förevarande proposition förslag angående regleringen av priserna på vissa jordbruksprodukter, m. m., för regleringsåret 1968/69.

I fråga om prisnivån på jordbruksprodukter föreslås i propositionen en justering av gränsskyddet för ifrågavarande produkter varigenom jordbruket kan tillföras en inkomstförstärkning med 30 milj. kr. utöver vad som kan följa av en justering på grund av förändring i konsumentprisindex. Bakgrunden härtill är att nedgången i världsmarknadspriserna och dess verkningar på den inhemska producentprisnivån bedömts vara av sådan omfattning och varaktighet att verkningarna bör i någon mån dämpas. Vad gäller storleken av den justering av införselavgifterna som kan krävas i anledning av den allmänna prisutvecklingen inom landet förordas att denna fastställs senast i juni i år. Frågan om behövliga justeringar av införselavgifter och prisgränser den 1 juli 1968 bör enligt propositionen prövas av Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, av statens jordbruksnämnd. Mot vad sålunda föreslagits har utskottet inte något att invända.

Vad gäller de olika detaljförslag som i övrigt framläggs i propositionen torde utskottet i det följande i anslutning till väckta motioner få uppta till närmare behandling vissa frågor rörande regleringen av priserna på kött och fläsk samt i fråga om skyddet för den inhemska odlingen av vallfrö.

Vad först angår kött- och fläskprisregleringen erinras i propositionen om att under innevarande regleringsår försöksvis tillämpas ett system med s. k. buffertzoner i syfte att dämpa de stora prissvängningar som kan förekomma inom prisgränserna för ifrågavarande produkter. Systemet innebär att en automatisk justering av införselavgifterna görs när det inhemska priset närmar sig prisgränserna. Kungl. Maj:t föreslår att systemet med buffertzoner för kött och fläsk med viss av jordbruksnämnden föreslagen ändring skall få fortsätta att prövas under regleringsåret 1968/69. Dock bör enligt propositionen justeringen ej ske helt automatiskt när priset når den nedre buffertzonen. I sammanhanget erinras om att det enligt 1967 års riksdagsbeslut generellt gäller, att jordbruksnämnden har att iaktta

viss återhållsamhet med åtgärder i form av införselavgiftshöjning m. m., när den nedre prisgränsen passeras till följd av onormal produktionsutveckling inom landet och import av betydelse inte förekommer. Enligt Kungl. Maj:ts förslag bör dessa förhållanden också beaktas när priset når den nedre buffertzonen. Häremot invänds i motionerna I: 884 och II: 1140, att buffertzonsystemet haft så stora fördelar bl. a. genom sin automatik, att det borde vara en uppenbar fördel att bibehålla systemet i dess nuvarande form. Detta har enligt motionärerna också framhållits vid vårens överläggningar mellan jordbruksnämnden och jordbrukets förhandlingsdelegation och har även förordats av jordbruksnämnden. I anledning härav vill utskottet anföra att en införselavgiftsändring vid gränsen till den nedre buffertzonen kan ses som en del av det system för åtgärder som vidtas, när priserna på ifrågasvarande produkter närmar sig eller passerar den nedre prisgränsen. Samma skäl som talar för att en viss återhållsamhet i vissa fall iakttas i fråga om avgiftsändring, när sistnämnda prisgräns passeras för andra produkter, kan därför enligt utskottets mening anföras för att motsvarande försiktighet iakttas beträffande införselavgiftsändringar, när priset på kött och fläsk når den nedre buffertzonen. Utskottet vill alltså tillstyrka att systemet med buffertzoner med de modifieringar Kungl. Maj:t föreslagit får prövas även under nästa regleringsår. Motionerna I: 884 och II: 1140 bör i enlighet härmed lämnas utan åtgärd.

I detta sammanhang har utskottet funnit lämpligt att behandla dels de vid riksdagens början väckta motionerna I: 434 och II: 535 angående slopande av slaktdjursavgiften i de fem nordligaste länen, dels de i anslutning till förevarande proposition väckta motionerna I: 883 och II: 1139, vari hemställs om skyndsam prövning och förslag angående differentiering av slaktdjursavgifter och fodermedelsavgifter efter produktionstyp. Syftet med en dylik differentiering skulle vara att påföra jordbruksproduktion, som sker på enheter utanför det egentliga jordbruket, förhållandevis större avgifter som enligt motionärernas mening på ett mera rättvisande sätt än f. n. skulle svara mot vederbörande företags andel i överskottsproduktionen. Vad gäller motionsyrkandet om slopande av slaktdjursavgiften i landets norra del motiveras detta med att Norrland är ett underskottsområde när det gäller produktion av kött och fläsk och alltså ej bidrar till överskottssituationen beträffande dessa produkter.

De nu redovisade motionsyrkandena grundas som synes på uppfattningen att det skulle vara möjligt att entydigt härleda förekommande överskottsproduktion beträffande förevarande jordbruksprodukter till vissa bestämda delar av vårt land eller till vissa bestämda typer av produktionsföretag. Utskottet finner för sin del att vad som hittills kunnat utläsas ur redovisade analyser av produktionsutvecklingen inte torde ge stöd för ett dylikt betraktelsesätt. Vad särskilt gäller motionsyrkandet rörande avgiftsdifferentiering efter produktionstyper vill utskottet vidare erinra om att riktlinjerna för jordbrukspolitiken, såsom de fastställdes av 1967 års riks-

dag, bl. a. innebar att statens insatser när det gällde jordbrukets rationalisering skulle syfta till att utan begränsning till någon särskild företagsform göra jordbruksföretagen så effektiva som möjligt. I sammanhanget bör nämnas att undersökningar företagna av 1960 års jordbruksutredning visat att relativt stora företag erfordras — även inom ramen för familjejordbruket — för att rationell drift skall bli möjlig. Att differentiera avgifterna enligt motionsförslaget skulle med hänsyn härtill stå i mindre god överensstämmelse med de uttalanden som riksdagen gjort när det gäller rationaliseringspolitiken. Även ur rent administrativa synpunkter torde det vara förenat med svårigheter att skapa ett system för avgiftsdifferentiering av det slag motionärerna tänkt sig.

Sammanfattningsvis vill utskottet som sin mening anföra att såväl den föreslagna differentieringen av slaktdjursavgifterna och fodermedelsavgifterna som sloandet av slaktdjursavgiften för vissa områden skulle innebära risk för en produktionsstyrning, som ej svarar mot det enligt riktlinjerna för jordbrukspolitiken i annat sammanhang fastställda effektivitetskriteriet. Med hänsyn härtill finner sig utskottet ej kunna biträda de i motionerna I: 434 och II: 535 samt I: 883 och II: 1139 framställda yrkandena.

Vad gäller den inhemska odlingen av vallfrö framhålls i propositionen att situationen nu synes vara sådan att särskilda stödåtgärder erfordras. Enligt Kungl. Maj:ts förslag bör sådana åtgärder vidtas redan för nästa budgetår. Därvid bör, i den mån odlingen av visst eller vissa fröslag bedöms vara otillräcklig, en ökad produktion främjas genom i första hand odlingspremier, vilkas storlek sätts i relation till den odlade arealen. Avsättningen av inhemskt frö bör även kunna stödjas. Stödet anses inte bära sådan omfattning att odlingen överstiger det inhemska behovet. Enligt Kungl. Maj:ts förslag bör systemet prövas försöksvis och frågan om fortsatt stöd tas upp i anslutning till överläggningar om prisregleringen efter den 30 juni 1969.

Utskottet delar den i propositionen redovisade uppfattningen att särskilda åtgärder nu bör vidtas till stöd för den inhemska vallfröödlingen. Vad Kungl. Maj:t härutinnan anfört föranleder ingen erinran från utskottets sida och utskottet förordar därför att riksdagen bifaller de i propositionen framlagda förslagen i denna del. Härvid torde också syftet med vissa i ämnet framlagda förslag i de vid riksdagens början väckta motionerna I: 493 och II: 622 bli tillgodosett utan någon särskild åtgärd från riksdagens sida.

Då utskottet även ansluter sig till de förslag i övrigt som i hänvisade delar framlagts i propositionen, hemställer utskottet

att riksdagen

1. antar förslag till förordning angående ändring i förordningen den 9 juni 1967 (nr 340) med vissa bestämmelser om prisreglering på jordbrukets område,
2. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag

på motionerna I: 884 och II: 1140, godkänner vad utskottet i det föregående anfört angående viss fortsatt tillämpning av systemet med bufferzoner i fråga om prisregleringen för kött och fläsk,

3. lämnar motionerna I: 434 och II: 535 utan åtgärd,

4. lämnar motionerna I: 883 och II: 1139 utan åtgärd,

5. anser motionerna I: 493 och II: 622, såvitt desamma avser frågan om stöd till vallfröodlingen, besvarade med vad utskottet i det föregående anfört,

6. godkänner de av utskottet i övrigt angivna grunderna för reglering av priser m. m. på vissa jordbruksprodukter under regleringsåret 1968/69,

7. bemyndigar Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts medgivande, statens jordbruksnämnd, att vidta erforderliga åtgärder för att genomföra prisregleringen under regleringsåret 1968/69,

8. godkänner vad i propositionen föreslagits om användningen av införselavgiftsmedel, som inflyter under regleringsåret 1968/69, och av andra i samband med jordbruksregleringen under regleringsåret inflytande avgiftsmedel,

9. godkänner de förslag som framlagts i propositionen rörande dispositionen av införselavgiftsmedel, som inflyter eller influerar under regleringsåret 1967/68 eller tidigare regleringsår, och av andra i samband med jordbruksregleringen under samma regleringsår influera eller inflytande avgiftsmedel.

Stockholm den 14 maj 1968

På jordbruksutskottets vägnar:

NILS G. HANSSON

Vid detta ärendes slutbehandling har närvarit

från första kammaren: herrar Mossberger (s), Hedström (s), Carl Eskilsson (h), Skårman (fp)*, Hermansson (cp)*, Magnusson (s), Augustsson (s), Lundberg (h), Karl-Erik Eriksson (fp) och Manne Olsson (s);

från andra kammaren: herr Hansson i Skegrie (cp), fru Lindskog (s), herrar Arweson (s), Eliasson i Moholm (h), Johanson i Västervik (s), Persson i Skänninge (s), Nilsson i Lönsboda (fp), Jonasson (cp)*, Jönsson i Ingemarsgården (fp) och Björk (s).

* Ej närvarande vid justeringen.

Reservationer

1) angående tillämpningen av ett system med buffertzoner vid prisregleringen i fråga om kött och fläsk av herrarnas *Carl Eskilsson* (h), *Skårman* (fp), *Hermansson* (cp), *Karl-Erik Eriksson* (fp), *Hansson* i Skegrie (cp), *Eliasson* i Moholm (h), *Nilsson* i Lönsboda (fp), *Jonasson* (cp) och *Jönsson* i Ingemarsgården (fp), som anser

dels att det stycke i utskottets yttrande som börjar på s. 3 med »Vad först» och slutar på s. 4 med »utan åtgärd» bort utbytas mot text av följande lydelse:

»Vad först — — — (lika med utskottet) — — — nuvarande form. Frågan har ingående diskuterats vid de överläggningar som i år förts mellan jordbruksnämnden och jordbrukets förhandlingsdelegation respektive konsumentdelegationen. I jordbruksnämndens skrivelse framhålls, att buffertzonsystemet enligt nämndens och delegationernas uppfattning i stort sett fungerat såsom det var avsett, dvs. verkat dämpande på prisrörelserna på den inhemska marknaden. Man hade därför enats om att föreslå, att systemet får oförändrat prövas även under regleringsåret 1968/69, med viss ändring i fråga om charkuterivaror m. fl. produkter.

I sammanhanget vill utskottet erinra om att det prisregleringssystem, som infördes från 1 september 1967, bl. a. innebär att den s. k. treprocentregeln, som med vissa modifikationer gällt sedan 1959, slopades. Detta medförde ökade risker för starka prissvängningar. För att dämpa dessa prissvängningar för kött och fläsk, som vid sidan av mjölken väger tyngst på intäktssidan för jordbruket, infördes för dessa produkter ett system med s. k. buffertzoner. Vid utformningen av dessa sökte man anknyta till det automatiska system, som tillämpas inom EEC. Med hänsyn till sin för båda parter riskutjämnande effekt betraktades buffertzonsystemet som en väsentlig del i det avtal som träffades.

Enligt gällande regler skall prisgränserna skyddas med till buds stående medel, däribland kvantitativ import- respektive exportreglering. Skyddet för buffertzongränserna är däremot begränsat till en 5-procentig ändring av införselavgiften. Dessa gränser har alltså en helt annan karaktär än prisgränserna som kan skyddas med olika medel. Det finns därför inte anledning att på sätt som gäller för nedre prisgränsen ha vissa inskränkningar i automatiken. Dessa inskränkningar har för övrigt i första hand tillkommit för sådana produkter som potatis och ägg, för vilka ett underskridande av nedre prisgränsen ofta berott på ett stort utbud av inhemsk produktion och inte på pristryck utifrån. I sådana fall där man även kan tala om onormal produktionsutveckling, och när samtidigt import av betydelse ej föreligger har en importavgiftshöjning ingen inverkan på den svenska prisnivån. Då finns ej heller omedelbar anledning att höja avgiften. För kött

och fläsk däremot inverkar importpriserna alltid direkt på de svenska partipriserna.

Utskottet anser liksom jordbruksnämnden och de båda delegationerna att buffertzonsystemet i stort sett fungerat såsom det var avsett. Av särskilt värde är att automatiken i systemet inte ger utrymme för godtycke och diskussioner i fråga om vilka åtgärder som skall vidtas. Kungl. Maj:ts förslag till ändring innebär i tillämpning en omotiverad försvagning av jordbrukets prisskydd. Ett sådant avsteg från en överenskommelse, som träffats mellan jordbruksnämnden och dess konsumentdelegation samt jordbrukets förhandlingsdelegation och som ensidigt verkar till nackdel för den ena förhandlingsparten, bör ej ske. Utskottet får således med bifall till motionerna I: 884 och II: 1140 tillstyrka att systemet med buffertzoner — med de modifikationer som föreslagits av jordbruksnämnden — får tillämpas även under regleringsåret 1968/69.»

dels att utskottets hemställan under 2. bort ha följande lydelse:

»2. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt med bifall till motionerna I: 884 och II: 1140, godkänner vad utskottet i det föregående anfört angående viss fortsatt tillämpning av systemet med buffertzoner i fråga om prisregleringen för kött och fläsk,»

2) angående differentiering av slaktdjursavgifter och fodermedelsavgifter efter produktionstyp av herrar *Carl Eskilsson* (h), *Skårman* (fp), *Hermansson* (cp), *Karl-Erik Eriksson* (fp), *Hansson* i Skegrie (cp), *Eliasson* i Moholm (h), *Nilsson* i Lönsboda (fp), *Jonasson* (cp) och *Jönsson* i Ingemarsgården (fp), som anser

dels att det avsnitt i utskottets yttrande som börjar på s. 4 med »De nu» och slutar på s. 5 med »framställda yrkandena» bort ha följande lydelse:

»Det sistnämnda motionsyrkandet grundas som synes på uppfattningen att det skulle vara möjligt att entydigt härleda förekommande överskottsproduktion beträffande nu förevarande jordbruksprodukter till vissa bestämda delar av vårt land. Utskottet finner för sin del att vad som hittills kunnat utläsas ur redovisade analyser av produktionsutvecklingen inte torde ge stöd för ett dylikt betraktelsesätt. Utskottet vill vidare erinra om att riksdagen föregående år godkänt att Kungl. Maj:t inom ramen för nu gällande system för avgiftsdifferentiering, dels efter slaktvikt och dels efter område inom landet, i fortsättningen skall äga fastställa de högsta belopp varmed slaktdjursavgifter får tas ut. Med hänsyn till det anförda finner sig utskottet ej böra biträda de i motionerna I: 434 och II: 535 framställda yrkandena.

Vad härefter gäller motionsyrkandet rörande avgiftsdifferentiering efter produktionstyp tar detta närmast sikte på att påföra den kommersiella storproduktionen utanför det egentliga jordbrukets ram större kostnadsansvar för de exportförluster, som till stor del utgör en följd av ifrågavarande pro-

duktion. Enligt motionerna gäller detta i första hand fläskproduktionen, men i viss mån även andra produktionsgrenar, främst äggproduktionen.

I anslutning härtill vill utskottet erinra om att frågan om den kommersiella storproduktionens inverkan på överskottsproduktionen tidigare diskuterats av riksdagen. Redan i motioner till 1962 års riksdag väcktes sålunda förslag om utredning i syfte att för ifrågavarande storproduktion pröva en i förhållande till denna inverkan bättre avvägd andel av avgiftsbeläggningen inom jordbruksregleringen. Dessa motioner ledde då till att riksdagen hemställde att desamma skulle överlämnas till statens jordbruksnämnd, som enligt beslut av Kungl. Maj:t den 8 december 1961 bl. a. fått i uppdrag att utreda frågorna om stödet åt fläskproduktionen och fodersädsproduktionen samt sambandet mellan åtgärderna till stöd åt dessa produktionsgrenar. Jordbruksnämndens undersökningar på förevarande område redovisades sedermera i propositionen 77 till 1964 års riksdag angående vissa åtgärder i prisreglerande syfte på jordbrukets område, m. m. Därav framgick att nämnden med hänsyn till vissa då anförda omständigheter kommit till den slutsatsen, att det inte fanns någon anledning att för den återstående delen av sexårsavtalet föreslå några särskilda åtgärder för att begränsa fläskproduktionen. Sedan Kungl. Maj:t och riksdag ej haft något att erinra däremot, överlämnade nämnden föreliggande material i frågan till 1960 års jordbruksutredning, som i enlighet med sina direktiv hade att uppta desamma till behandling. Såvitt utskottet kunnat finna tog emellertid jordbruksutredningen inte upp frågan till prövning och har alltså ej framlagt några förslag i hithörande ämne. Enligt utskottets mening synes anledning föreligga att med stor uppmärksamhet följa den utveckling mot en alltmer omfattande kommersiell storproduktion av jordbruksvaror som under senare tid ägt rum och i tid vidtaga åtgärder för att motverka en icke önskvärd snedvridning av produktionen med överskottsproblem som följd. Frågan om införande av ett system med slaktdjurs- och fodermedelsavgifter, differentierade efter produktionstyp, synes härvid vara förtjänt av särskilt beaktande. Som framhållits i nu föreliggande motioner har också åtgärder i dylik riktning vidtagits i andra länder, t. ex. i Västtyskland och Österrike. Utskottet får därför i överensstämmelse med vad som anförts i motionerna I: 883 och II: 1139 föreslå, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär en närmare prövning av förevarande spörsmål samt hemställer att förslag till ändrade bestämmelser i ämnet snarast möjligt underställs riksdagens prövning.»

dels att utskottets hemställan under 4. bort ha följande lydelse:

»4. med bifall till motionerna I: 883 och II: 1139 i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om utredning och förslag rörande differentierade slaktdjurs- och fodermedelsavgifter i enlighet med vad utskottet i det föregående anförts,»